

ske stats indtægter og udgifter hører således under de danske myndigheders kompetence uden mulighed for efter lovforslaget at overlade dele af kompetencen til de færøske myndigheder.

Som yderligere eksempel på et område, der falder inden for statsforfatningen, kan nævnes kundgørelse af love, anordninger og bekendtgørelser, der er udstedt af de danske myndigheder. Spørgsmål om kundgørelse på Færøerne af folketingslove mv. kan derfor ikke efter lovforslaget overdrages til de færøske myndigheder. Heller ikke spørgsmål om, på hvilken måde offentliggørelse skal ske i forhold til meddelelser, som i medfør af lovgivning på områder, der fortsat hører under de danske myndigheder, skal offentliggøres, kan overdrages til de færøske myndigheder jf. herved lov om Statstidende.

Også spørgsmål om kongerigets symboler – der selvsagt er fælles for hele riget – hører under de danske myndigheder uden mulighed for at overlade kompetence til de færøske myndigheder. Det må derfor anses for et anliggende for de danske myndigheder at varetage regeludstedelse og administration med hensyn til anvendelse af det danske flag og rigsvåben mv. på Færøerne.

Heller ikke spørgsmål om det danske sprog og dets anvendelse vil efter lovforslaget kunne overlades til de færøske myndigheder. Det bemærkes i den forbindelse, at borgerne må have mulighed for over alt i riget at anvende det danske sprog i offentlige forhold. Der kan også henvises til, at det af § 11, stk. 1, i hjemmestyreløven fra 1948 fremgår, at »færøsk anerkendes som hovedsproget, men dansk skal læres godt og omhyggeligt, og dansk kan lige så vel som færøsk anvendes i offentlige forhold«.

Om en række spørgsmål om regulering af forhold, der vedrører danske myndigheder på Færøerne og deres ansatte, henvises i øvrigt til pkt. 6.3 nedenfor.

4.2. Statsborgerskab (lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 2)

Under sagsområdet statsborgerskab hører spørgsmål om opnåelse eller fratagelse af dansk indfødsret. Besiddelse af dansk indfødsret har en række retsvirkninger, der gælder over alt i kongeriget, herunder f.eks. valgret til Folketinget.

Det retlige grundlag for meddelelse af dansk indfødsret er Danmarks Riges Grundlovs § 44, hvorefter ingen udlænding kan få dansk indfødsret uden ved lov. Denne bestemmelse indebærer, at alene Folketinget har kompetence til at meddele dansk indfødsret.

Dansk indfødsret meddeles derfor som hovedregel gennem vedtagelse af lovforslag i Folketinget, hvorpå ansøgere om dansk indfødsret er optaget med navns

nævnelser (dansk indfødsret ved naturalisation). Betingelserne for at blive optaget på et lovforslag om indfødsrets meddelelse er fastsat ved en politisk aftale indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Der henvises til cirkulæreskrivelse nr. 55 af 12. juni 2002 om nye retningslinier for optagelse på lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Folketinget har i indfødsretsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 113 af 20. februar 2003, fastsat regler, hvorefter udlændinge i visse nærmere angivne tilfælde kan opnå dansk indfødsret uden Folketingets mellemkomst i de konkrete sager. Der kan navnlig henvises til indfødsretslovens § 2 om børns erhvervelse af dansk indfødsret ved forældrenes indgåelse af ægteskab, lovens § 2 A om adopterede børns opnåelse af dansk indfødsret i forbindelse med en dansk adoptionsbevilling og lovens § 3 om opnåelse af dansk indfødsret ved erklæring over for et statsamt m.v.

4.3. Højesteret (lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 3)

Som anført indebærer lovforslaget, at de færøske myndigheder kan overtage retsplejen på Færøerne, herunder oprette selvstændige domstole på Færøerne, jf. ovenfor under pkt. 3.2.2.10.

Lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 3, indebærer dog, at det for det første ikke kan overlades til de færøske myndigheder at udøve beføjelser, der angår Højesterets organisation m.v., herunder at udforme processuelle regler for færøske sager, der føres i Højesteret, eller regler om, hvilke sager der kan indbringes for Højesteret. De færøske myndigheder vil som følge heraf heller ikke have kompetence med hensyn til, hvilke færøske advokater der har møderet for Højesteret.

Det vil for det andet ikke kunne overlades til de færøske myndigheder at regulere en række spørgsmål med tilknytning til Højesterets virksomhed. Det vil således f.eks. ikke kunne overlades til de færøske myndigheder at træffe beslutning om, at der skal ske genoptagelse af en sag, hvori Højesteret har afsagt dom.

Om betydningen af, at Højesteret er rigets øverste domstol, henvises til lovforslagets bilag 1 samt pkt. 6.1 nedenfor.

4.4. Udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitik (lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 4)

Lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 4 indebærer, at sagsområderne udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik ikke kan overlades til de færøske myndigheder.

Efter lovforslagets § 3 tillægges de færøske myndigheder den lovgivende og udøvende magt inden for de sager og sagsområder, der overgår til de færøske myndigheder efter lovforslagets § 2. De beføjelser,